

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

B R E F: ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjørwell, til
Jungfru-Dotern, Gustava Eleonora Gjørwell *); dat. Laptens-
udden, fredagen, d. 25 Jun. 1790.

innehåll:

- 1) Våra Glädtheter och Midfommars- Nyheter.
- 2) Dito Brevet-doux från äldre Syftern Britte-Louise med Far-Gäbbens Poffreptum.

Collected
Gjørwelliana

Efter gifvet löfte skrifer jag några rader til min Lilla Stafva, och hoppas, at Du kommit lyckligen fram til din vackra Landsbygd, fastän det regnade mycket, och hvilket oråde off alla, dock icke så mycket för den unga Flickan, som för din gamla och sjukliga Mormor, denna så respectabla och af off alla hjerteligen respecterade Fru. dat off fördenskuil snart få veta, at alla må väl.

Nidare hvad min Stafva gör och på hvad sätt hon delar sina upmärksningar emellan Mormor och moster.

Hos off var ingen hela Midfommars-afton hemma; ty vi sade off ute, för at på bästa sätt emottaga själva Midfommars-dagen. Den syntes dock om morgonen icke särdeles nädig, utan hotade Stockholms-beerne med oblidat Nöjen på Djungården; men väder Guden kom allas önskingar til hjälp, och pustade molnen ifrån hvarandra, så at Solen gaf Dagen sin vederbörliga glans, och lifvade alla både ofskyldiga och skalkagliga Förefatfer. Söta Mor hade dock den smygningen, at ingen löffal, ingen Majflång kunnat pryda den Dagen vårt Torv; däremot kom Calle Pittida från Slaga, och Söta Mor gick så ned på vår lilla Sjöang och plockade Vergesminnicklen, samt dette dem ut island off. Mot Middagen kommo Major Winblad's Vagnar, då Hälsningar utur deras och våra fönster ej underlåtos; men någon Eftermiddags-visite, Britte-Louise til Stor Simes. Cätnad, blef icke af.

Drottningen for kl. 5 förbi uti al sin granna Ståt, och hade Kron-Prinsen hos sig i Vagnen. Gud välsigne Dem!

^{på 14 dagar en liten.}
*) Hon ägerade Skärgårds-Flicka hos Mormor, Fru Britte Sophie Arrhenius, född Georgii, på Slumelmora, och hos Morbro, Major Herman Müllern på Eds-Landgårdar på Övärmda belägne.

fade Gubben på Torpet inom sig, tänkte ock rätt beskedligt på vår
Gode Konung, som nu ligger i Fiende-land, omgifven af Död och Fara;
medan vi här förlustte oss trygge och glade. Medskådare voro Baron
Rosenhane, kongl. Secreter. Jenningo, Pastor Cotteau, Lommiss. Almqvist,
Secreter. Björkegren och Kamer. Fredholm. Jenningo, Cotteau och
Almqvist voro kvar til afton, och nu i middag äter Almqvist hos
oss, och sedan följas begge Vännerna til Haga. I morse var
Calle hos Archiat. Hallman vid Djurgårds-Porten, och fick en
den kraftigaste försäkran, at han ägde alstringen lungrot, hvilket
var et härligt Receipt för Söta Mor. — Lilla Henrik tilbragte
Gårdagen på Carlberg; men hans första försök at översätta af
Gefoners Landgråden bilägges. Man ser deraf, at ingen Herde
är til troendes; men för omattat flög också den oskyldige Fogeln
bort. Den ena Dokten har han bedt mig, jämte sin underdanighet
til Lilla Kamma, fända ut; den andra kommer ifrån Fars-
gubben Hjelt. Jag sitter och skrifer dessa rader i Dokklådan;
men hälfar likafullt ifrån Söta Mor, Syster och Oror. Annäl
alles vår Vördnad på begge de kära Ställena, och hälfadig
Hjelt rätt mycket ifrån Din Tilgifne Pappa,
Gjörwell.

Min bästa Stafva.

Frött af en fastlig lång Promenade i det fastligaste Hällrägn,
sitter jag nu här för at berätta Dig, huru jag har roat mig
sedan Du reste. Jag har verkligen haft rätt roligt. Samma
qväll som Du reste, och nyss Herrskapet gått bort, kom P.
Catteau och Lilla Martin: det var rätt embarrassing för mig;
Du vet at Catteau är intet den bästa at tala med. — I går,
som det var Midsomardagen, vill jag berätta Dig, var ej så
enflig som vi trodde. Det var vackert väder; Calle kom bitida
och sade, at Fröknarne komma intet. Eftermiddagen var det
grande Cour: P. Catteau, Jennings, Baron Rosenhane, Commis.
sarien; och sedan vi druckit Thé, gingo vi ut at promenera,
hvarst jag fick se Fröknarne superbt: jag stod dem helt nära,
ty de kände mig icke; det är visst, de äro rätt vackra; Jen-
nings visst off dem. I dag, Fredag, har varit förbält roligt:
strax i morse kom Commisarien, och vi gingo til Djur,
gården, satte off under et Träd, Secreter. Björkegren läste,
och jag kan ej säga huru roligt det var, endast Du
varit med. Sedan gingo alla til Staden, men komo til
middagen igen tillika med Catteau; sedan gingo åter
Commisarien och Calle bort, men Catteau, Söta Mor och
jag ha gjort den fastliga Promenaden i ragnet, som jag
har redan sagt. Du bör kunna se på Stylen huru bråttom
jag har. Catteau skal äta här til qvällen, och jag springer
så jag kan bli tokig. Du lärer ha rätt roligt, hvilket
jag af hjertat unnar Dig. Bästa Stafva! hälsa tusent
tusen

tusen gånger till moster, morbror och små barnen! bed dem ej
glömma mig; fastän jag ej har den lyckan att vara där, är jag
dem oändeligen tillgiven. Hälsa äfven Morfar och Mormor:
Gud gifve jag hant säga huru mycket jag håller af dem!
Gjör det Du på mina vägnar; jag vet att däruti är Du mest
rinna. Men alla ossa: jag måste sluta skriva; men aldrig
att vara

Din bästa vän,
Louise.

Lördags morgon, d. 26 Junii

Se nu, lilla Stafva, sombar deras Du både med Brev och Båker.
Mit långa och lika få oläsbara Brev, som detta, skref jag
i Doklädan; och i går afton, efter den härliga Promenaden,
skref Borte Louise dessa rader.

Du skal på det högsta och ömaste hälsa både Morbror och
Moster Müllern ifrån oss alla, samt mycket mycket hälsa af
deras föta Barn.

Clary var den Dook, som var lilla än Trögårdsgosse, än
Soikerlagare, än Öfverfaktare af Herdeqväden, skickade
Louise, som nu läst den igenom och skickar ut den till
Lilla mamma. Men Du skal nogga agta alla utfända Båker.
Alla hälsa vi Dig rätt hjerteligen.